

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/402/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715215622
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715215622.2

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu V. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX J., štátneho občana SR, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jiří Machalom, Advokátska kancelária so sídlom Tulská 35, 960 01 Zvolen, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, o určenie, že všetky plnenia, ktoré boli poskytnuté žalobcovi z úverovej karty poskytnutej dňa 01.10.2008 a úverovej karty poskytnutej dňa 25.09.2012 sú plnenia z neplatného právneho úkonu a o iné, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** v celom rozsahu.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v sume 817,34 Eur na účet právneho zástupcu žalovaného ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 13.11.2015, ktorá bola doručená súdu dňa 13.11.2015 domáhal voči žalovanému určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý mu zo strany žalovaného na základe Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., č. 0014201516 zo dňa 22.11.2006 je spotrebiteľským úverom bezúročným a bez poplatkov, keď tiež žiadal priznať náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.11.2006 podpísal formulár s označením „Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Triangel“ č. 137964, č. zmluvy: 0014201516 (ďalej len „žiadost/zmluva“), ktorý bol vyhotovený žalovaným, a ktorý mu predložil obchodný zástupca splnomocnenca žalovaného, spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Kežmarok. V tomto formulári bolo v čase jeho predloženia v čl. I. vyplnené jeho meno a tiež bol vyplnený celý čl. II. žiadosti/zmluvy, t.j. údaj o schválenom úverovom rámci 9.000,- Sk (298,75 Eur) a pevnej mesačnej splátke 300,- Sk (9,96 Eur). Na formulári žiadosti/zmluvy on vyplnil v čl. I. svoje osobné údaje (rodné č., č. OP, adresu bydliska a č. telefónu). Takisto vyplnil údaje k používaniu karty uvedené v čl. III. žiadosti/zmluvy. Takto vyplnenú žiadosť zaslal v zmysle usmernenia na adresu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok. Podľa čl. VI. bod 9 veta druhá, tretia a štvrtá žiadosti/zmluvy, „prijatím a schválením žiadosti zo strany VÚB, a.s. sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s.“. Účinnosť zmluvy bola viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými boli vydanie potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi, teda jemu. Obchodné podmienky pre vydávanie a používanie kreditných kariet VÚB, a.s. vydávaných v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok sú súčasťou tejto žiadosti/zmluvy. Z čl. VI. bod 8 žiadosti/zmluvy vyplývalo, že súhlasil s tým, že originál žiadosti/zmluvy bude uložený v spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. s tým, že vzal na vedomie, že na požiadanie mu bude poskytnutá kópia. Zo strany žalovaného došlo k podpisu tejto žiadosti/zmluvy dňa 22.11.2006, pričom mu tento vydal kreditnú platobnú kartu VÚB, a.s.. Predmetnú platobnú kartu (kreditnú) používal v rokoch 2007-2012 najmä na nákup spotrebného tovaru. V tomto

období žalovanému aj zasielal splátky na splácanie úveru. Neskôr sa dostal do finančnej tiesne a tak prestal aj používať platobnú kreditnú kartu, avšak prestal hradiť aj žalovaným požadované splátky. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. preto v mene žalovaného listom zo dňa 02.08.2013 zmluvu, ktorej bolo pridelené č. 0014201516 vypovedala a zároveň vyhlásila za okamžite splatný dlžný zostatok z úveru a to vo výške 859,81 Eur. Následne dňa 28.02.2014 ho vyzvala spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Bratislava ako mandatár spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na úhradu dlhu, ktorý podľa vyčíslenia na istine mal činiť 972,90 Eur, na príslušenstve 120,31 Eur. Dňa 04.04.2014 ho táto spoločnosť opätovne vyzvala na úhradu dlhu, ktorý podľa vyčíslenia na istine mal činiť 972,90 Eur, na príslušenstve 150,47 Eur. Dňa 14.05.2014 ho táto spoločnosť opätovne vyzvala na úhradu dlhu, ktorý mal podľa vyčíslenia na istine činiť 972,90 Eur, na príslušenstve 169,41 Eur. Listom zo dňa 14.07.2015 mu táto spoločnosť oznámila, že vec postúpila k právnomu konaniu, pričom jeho dlh vyčísliť na istine v sume 972,90 Eur a na príslušenstve v sume 456,16 Eur. Predmetnú zmluvu nemal vo svojej dispozícii a ani prehľad o tom, koľko žalovanému v priebehu obdobia od roku 2006 uhradil. Preto požiadal žalovaného o zaslanie kópie zmluvy a následne aj o výpis z pôžičkovej karty. Žalovaný mu uvedené doručil. Podľa výpisu z pôžičkovej karty, ktorý vyhotovil žalovaný ku dňu 27.07.2015 od uzavretia zmluvy do 13.06.2014, kedy bola vykonaná z jeho strany úhrada čiastky 10,- Eur, uhradil žalovanému (vložil na účet) celkom 1.944,35 Eur a za toto obdobie od žalovaného čerpal celkom 1.450,78 Eur. Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že právny vzťah zo zmluvy je vzťahom spotrebiteľským, na ktorý sa vzťahuje Občiansky zákonník a zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmluve č. 0014201516 nie sú uvedené však všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré podľa § 4 ods. 2 tohto zákona platného a účinného v čase uzavretia tejto zmluvy, takáto zmluva mala obsahovať. Nie je v zmluve uvedený úrok z úveru, poplatky, ani ročná percentuálna miera nákladov. Táto zmluva vzhľadom k tomu, že začal čerpať úver je platná, avšak skutočnosť, že nie je v nej uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) spôsobuje, že spotrebiteľský úver poskytnutý mu žalovaným na základe tejto zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko uhradil žalovanému celkom 1.944,35 Eur, hoci cez kreditnú platobnú kartu čerpal len 1.450,78 Eur, a nakoľko zmluvu treba pokladať za bezúročnú a bez poplatkov, žalovanému nedlhuje zo zmluvy žiadnu sumu. Preto má naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe, nakoľko sa ňou vyrieši, či zmluva na základe ktorej mu žalovaný poskytol finančné prostriedky je bezúročná a bez poplatkov a teda, či žalovaný je oprávnený požadovať úroky a poplatky v súvislosti s poskytnutým úverom. Tým sa odstráni aj jeho neistota, či je ešte dlžníkom žalovaného.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 22.02.2016, ktoré bolo doručené súdu dňa 25.02.2016 k žalobe uviedol, že ju žiada v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Je pravdou, že ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom dňa 22.11.2006 uzavrel Zmluvu o vydaní a používaní „Pôžičkovej karty Triangel“ č. 0014201516, na základe ktorej poskytol žalobcovi úverový rámec (ďalej len „zmluva o úvere“). Ako je zrejmé z písomného vyhotovenia listín tvoriacich zmluvnú dokumentáciu, táto bola uzavretá dištančne, pričom zmluvnú dokumentáciu, t.j. zmluvu o úvere v právnom zmysle tvorí viacero samostatných dokumentov, konkrétne vyplnená a oboma zmluvnými stranami podpísaná Žiadosť o vydanie a používanie „Pôžičkovej karty Triangel“, Obchodné podmienky a Cenník (ďalej len „komponenty zmluvy o úvere“). Žalobca okrem návrhu Zmluvy o vydaní a používaní „Pôžičkovej karty Triangel“ - kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., vydávanej v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „CFH, a.s.“) a Obchodných podmienok, obdržal tiež prehľadný Cenník, kde je uvedený prehľad poplatkov a Sadzobník, kde je uvedený prehľad úrokových sadzieb. Z čl. VI. zmluvy o úvere, bod 3 sú Obchodné podmienky jej súčasťou, pričom žalobca tu vyhlásil, že sa s nimi oboznámil, že s nimi súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať. V Obchodných podmienkach je tiež výslovne konštatované, že tieto sú súčasťou zmluvy o úvere. Cenník je ako súčasť zmluvy o úvere konštatovaný v čl. VI. bod 36 Obchodných podmienok. Zmluva o úvere podlieha okrem ustanovení starého zákona o spotrebiteľských úveroch aj osobitnej právnej regulácii upravujúcej platobný styk a vydávanie a používanie elektronického platobného prostriedku. Riadi sa teda aj zákonom č. 510/2002 Z.z. o platobnom styku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere. V zmysle tohto zákona zmluva o úvere je tiež aj zmluvou o vydávaní a používaní elektronického platobného prostriedku, ktorej právnou súčasťou sú v zmysle § 23 ods. 3 tohto zákona aj Obchodné podmienky. Tvrdenie žalobcu, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o RPMN nekorešponduje so skutočnosťou. Údaj o RPMN sa nachádza v zmluve o úvere nachádza - konkrétne v podobe indikatívneho výpočtu uvedeného priamo v Obchodných podmienkach, ktoré sú pevnou súčasťou úverovej zmluvy. Medzi stranami zmluvy o úvere bol dohodnutý revolvingový úver, ktorého podstata spočíva v jeho pravidelnom dopĺňaní dlžníkom a obnovujúcim sa úverovým rámcom. Pre revolvingový úver je charakteristické, že v priebehu jeho trvania sa poskytnutá úverová suma priebežne čerpá a dopĺňa. Navyše revolvingový úver

nemusi byť dohodnutý na časovo obmedzené obdobie, ale môže fungovať v princípe na neurčitú dobu, čo ho robí de facto neuchopiteľným pre účely presného určenia niektorých akribútov spojených s jeho využívaním, napr. aj ohľadne údajov o RPMN. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že konkrétny výpočet RPMN nie je možné vykonať v čase kontraktácie zmluvného vzťahu. Zákon č. 258/2001 Z.z., platný a účinný v čase vzniku zmluvy o úvere rozoznáva/počíta s eventualitou objektívnej nemožnosti poznania hodnôt vstupných, premenných pre výpočet RPMN pri revolvingovom úvere/kreditných kartách, keď v tomto smere žalovaný poukázal na k nemu viažucu sa Vyhlášku Ministerstva financií SR č. 620/2007 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vo vysvetlivkách v položke 3C je uvedené: „Uvádza sa hodnota RPMN pre ponúkaný spotrebiteľský úver vyčíslená na základe ponuky veriteľa alebo požiadaviek spotrebiteľa. Pri spotrebiteľskom úvere poskytovanom prostredníctvom kreditnej karty (revolvingového úveru), pri ktorom nie je možné určiť RPMN, sa riadok nevyplní“. Svoj názor oprel i o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.0.12011, sp.zn. 6Co 95/2010. K tvrdeniu žalobcu o údajnej absencii úrokovej sadzby a poplatkov uviedol, že toto je tiež nesprávne. V prvom odseku Obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere je výslovne konštatované, že tieto sú súčasťou zmluvy o úvere. Cenník, ako súčasť zmluvy o úvere je konštatovaný v čl. VI. bod 39 Obchodných podmienok. Z uvedeného vyplýva, že zmienené dokumenty tvoria z právneho hľadiska jednoliaty, právnym putom previazaný obsahový rámec vzájomných práv a povinností účastníkov zmluvy o úvere. Následne potom nemôže byť sporné zistenie, že napr. výška úrokovej sadzby predstavuje 22,80 % ročne, 1/90 % mesačne, čo jednoznačne vyplýva z indikatívneho výpočtu RPMN, ktorý sa nachádza aj priamo v Obchodných podmienkach ako právnej súčasť zmluvy o úvere. Problematické nie je ani ustálenie výšky a druhov jednotlivých poplatkov, keďže tieto sú prehľadne uvedené nielen v Obchodných podmienkach, ale aj v Cenníku. Z týchto dôvodov žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Dňa 26.04.2016 žalobca doručil súdu návrh zo dňa 26.04.2016 na pripustenie zmeny pôvodnej žaloby. Zmenenou žalobou žiadal určiť, že všetky plnenia, ktoré mu boli poskytnuté z úverovej karty poskytnutej dňa 01.10.2008 a úverovej karty poskytnutej dňa 25.09.2012 sú plnenia z neplatného právneho úkonu, eventuálne určiť, že spotrebiteľský úver poskytnutý mu žalovaným na základe Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. č. 0014201516 zo dňa 22.11.2006 je spotrebiteľským úverom bezúročným a bez poplatkov. Tiež žiadal priznať náhradu trov konania. Návrh na zmenu žaloby žalobca podal pred začatím prvého pojednávania. Odôvodnil ho tým, že žalovaný po uplynutí platnosti karty Triangel vydané na základe zmluvy o úvere zo dňa 22.11.2006 mu vydal ďalšie - nové karty Triangel, a to dňa 01.10.2008 a po uplynutí platnosti tejto karty druhú dňa 25.09.2012 (resp. v poradí už tretiu). Táto skutočnosť je zrejماً aj z výpisu z Pôžičkovej karty Triangel, ktorý predložil samotný žalovaný. Preto mal za to, že vydaním ďalších dvoch platobných kariet vznikol medzi ním a žalovaným vždy nový právny vzťah, ktorý však ani v jednom prípade nebol individualizovaný písomnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. V čl. II. bod 16 Obchodných podmienok, platných od 01.07.2006 sa síce uvádza, že „Po uplynutí platnosti karty banka kartu automaticky obnoví, ak: a/ klient nepožiadala o jej zrušenie najmenej 6 týždňov pred uplynutím doby jej splatnosti, b/ karta nebola v čase obnovy blokována z podnetu klienta. Banka si vyhradzuje právo podľa vlastného uváženia neobnoviť kartu“. Uvedené dojednanie je však pre rozpor so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, neplatné. Uvedené ustanovenie obchádza § 4 ods. 1 tohto zákona, t.j. ustanovenie ohľadne písomnej formy zmluvy o úvere a povinne uvádzaných údajov podľa § 4 ods. 2 tohto zákona. Zmluva, resp. zmluvy na základe ktorých boli vydané karty zo dňa 01.10.2008 a zo dňa 25.09.2012 neboli uzavreté písomne. Svoj názor oprel i o rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 16Co/589/2014 zo dňa 16.04.2015, keď poukázal na právne závery v ňom obsiahnuté.

O tomto procesnom návrhu žalobcu súd rozhodol uznesením č.k. 14C/402/2015-72 zo dňa 11.05.2016, keď zmenu žaloby pripustil podľa procesného návrhu žalobcu zo dňa 26.04.2016, ktorý bol doručený súdu dňa 26.04.2016, keď tak rozhodol podľa § 95 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Žalobca k tvrdeniu žalovaného o tom, že mu žalovaný spolu s formulárom žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo forme pôžičkovej karty zaslal i Cenník, tiež Sadzobník s prehľadom úrokových sadzieb, tak toto tvrdenie nie je pravdivé. So žalovaným bol len v korešpondenčnom styku. Pričom obdržal len jedno vyhotovenie žiadosti/zmluvy o vydaní a používaní Pôžičkovej karty Triangel, keď túto vypísal tak, ako je skutkovo popísané v pôvodnej žalobe. Z posledného čl., konkrétnej z čl. VI. bod 4 tejto žiadosti/zmluvy vyplýva, že schválením žiadosti sa vlastne žiadosť stáva zmluvou a táto

zostáva u spoločnosti CFH, a.s., ktorý žalovaného zastupoval pri uzatvorení zmluvy. Pokiaľ žalovaný ďalej poukazuje, že aj z iného právneho predpisu vyplýva, že Obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, keď poukazoval v tomto smere na § 23 ods. 3 zákona č. 510/2002 Z.z., z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že Obchodné podmienky sa stávajú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, keď sú splnené kumulatívne všetky podmienky uvedené v tomto zákonnom ustanovení. Jednak v zmluve musí byť odkaz na tieto Obchodné podmienky, tieto musia byť pripojené k zmluve a oprávnený držiteľ karty ich dostane najneskôr pri uzavretí zmluvy. V jeho prípade nebola splnená minimálne tá podmienka tohto zákonného ustanovenia, že by obdržal Obchodné podmienky pri uzatvorení zmluvy. Žiadosť o uzavretie zmluvy podpísal dňa 20.11.2006 a zmluva vznikla až podpisom druhej strany, keď k podpisu zo strany žalovaného tejto zmluvy došlo dňa 22.11.2006. Zmluva teda vznikla tak ako je uvedené v čl. VI. žiadosti/zmluvy o vydanie Pôžičkovej karty Triangel. Keď obdržal žiadosť/zmluvu v podobe formulára, nemal k dispozícii Obchodné podmienky žalovaného. Všetky úverové prostriedky na základe zmluvy/žiadosti zo dňa 20.11.2006 žalovanému vrátil, dokonca plnil viac, keďže zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Je pravdou, že žalovaný sa v tejto súvislosti voči nemu nedomáha žiadneho plnenia. Zrejme sa nedomáha žiadneho plnenia i z toho dôvodu, že časť nároku žalovaného je premlčaná. On posledne plnil v roku 2014 sumu 10,- Eur. V roku 2013 v prvých troch mesiacoch uhradil 33,86 Eur, 18,26 Eur a 18,26 Eur. Zostávajúce plnenia z jeho strany boli všetky v roku 2012. Čo sa týka právneho nároku v zmysle zmenenej žaloby, poukázal na písomné zdôvodnenie zmenenej žaloby zo dňa 26.04.2016. Naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení podľa zmenenej žaloby odôvodnil rovnakými okolnosťami ako pôvodnú žalobu. V podstate podľa všetkých troch kreditných kariet vyčerpal spolu finančné prostriedky v čiastke 1.450,78 Eur a na všetky tri kreditné platobné karty žalovanému doposiaľ vrátil čiastku spolu v sume 1.944,35 Eur. Poukázal tiež na to, že vzhľadom na kogentnú povahu § 4 zákona č. 258/2001 Z.z., platného v čase uzavretia zmluvy, a to ods. 2 písm. g/ platí, že pokiaľ spotrebiteľská zmluva neobsahuje RPMN, zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Tento nedostatok sa nedá zhojiť ani cenníkom, ani Obchodnými podmienkami.

Žalovaný k zmenenej žalobe žalobcu doplnil, že zmenenú žalobu považuje za „úplnú absurditu“. Tvrdenie žalobcu o tom, že v prípade vydania ďalších dvoch nových kreditných platobných kariet vznikol medzi ním a žalobcom vždy nový právny vzťah, ktorý nebol individualizovaný písomne uviedol, že je nepravdivé. Vo veci je zrejme, že žalobca od neho prevzal spotrebiteľský úver. Nejednalo sa o poskytnutie „bakelitovej karty“, ktorá je len prostriedkom, aby zmluvné strany si mohli svoje záväzky plniť zo zmluvy bezhotovostným spôsobom. Elektronická banková karta nie je nič iné, ako prostriedkom na čerpanie úveru. Každá karta, či je to debetná, alebo kreditná má svoju dobu expirácie. Býva to 2 alebo 3 roky, u neho to vždy býva 2 roky. Dôvodom výmeny tohto plastu je jeho opotrebenie a tiež dbanie na ochranu. Žalobca zrejme z toho, čo tvrdí, podľa všetkého nepochopil to, že si berie revolvingový úver. Charakteristikou revolvingového úveru je, že spotrebiteľ ho čerpá, veriteľ ho dopĺňa, pričom revolving je na dobu neurčitú. Pri myšlienkovom postupe, ako ho prezentovala žalujúca strana, by vôbec potom revolvingový úver nemohol byť poskytnutý a nemohol by byť realizovaný tak, ako sa v bežnej praxi deje. V Obchodných podmienkach je jasne uvedené, ako sa zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a veriteľom ukončuje. V čl. 55 Obchodných podmienok sa jasne uvádza, že zrušením karty nezaniká ani kartový účet a ani zmluva. Keď prvá karta bola expirovaná, v tomto čase ešte neboli splnené záväzky žalobcu ako spotrebiteľa zo zmluvy. Vydanie novej karty nie je vstúpením do nového právneho vzťahu, keď aj právna úprava takýto postup predpokladá a to v § 27 zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách. Z tohto zákonného ustanovenia podľa neho jednoznačne vyplýva, že sa nejedná o nový právny vzťah medzi spotrebiteľom a bankou, ak banka vydá z dôvodu expirácie novú platobnú kartu, či už kreditnú alebo debetnú. Zo zmluvného vzťahu sa voči žalobcovi on nedomáha v súdnom konaní žiadnych nárokov. Žalobca všetky 3 kreditné platobné karty využíval, čerpal cez ne finančné prostriedky. Vydaním novej karty sa vôbec nemenia podmienky pôvodnej úverovej zmluvy. Na podporu svojho záveru, že RPMN pri revolvingu nie je možné vyčíslieť absolútnym číslom predložil rozsudky Okresného súdu Levice sp.zn. 6C/38/2015 zo dňa 23.11.2015 a sp.zn. 15C/544/2015 zo dňa 08.01.2016.

Žalobca k žalobe pripojil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Triangel/Zmluvu o úvere č. 0014201516, č. žiadosti: 137964, ktorá bola podpísaná žalobcom dňa 20.11.2006 vo Zvolene a žalovaným v zastúpení Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok dňa 22.11.2006 v Poprade (ďalej len „zmluva o úvere“). Zmluva o úvere predstavuje formulárové tlačivo žalovaného. V čl. I. zmluvy o úvere sú vyplnené osobné údaje žalobcu. V čl. II. zmluvy o úvere je vyplnený schválený úverový rámec 9.000,- Sk (298,75 Eur) s pevnou mesačnou splátkou 300,- Sk (9,96 Eur). V čl. III. zmluvy o úvere sú vyplnené údaje k používaniu karty. Zmluvu o úvere uzatvoril žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ. Žalobca uzatvoril túto zmluvu

o úvere ako fyzická osoba, nepodnikateľ, spotrebiteľ. V čl. VI. bod 3 zmluvy o úvere je obsiahnuté vyhlásenie žalobcu ako dlžníka, že pred podpisom žiadosti/zmluvy sa oboznámil s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci s CFH, ktoré sú súčasťou tejto žiadosti/zmluvy, keď ďalej tu vyhlásil, že s nimi súhlasí a že sa ich zaväzuje dodržiavať. Zároveň tu žalobca ako dlžník vyhlásil, že pred podpísaním žiadosti/zmluvy sa oboznámil s Cenníkom, výškou štandardnej úrokovej sadzby a výškou „...pre súd nečitateľné...“ úrokovej sadzby. Žalobca tvrdil, že formulár žiadosti/zmluvy o úvere mu bol doručený zo strany žalovaného, keď on vypísal v tejto žiadosti/zmluve osobné údaje v čl. I. a údaje k používaniu kreditnej karty uvedené v čl. III. zmluvy o úvere. Z čl. VI. bod 9, veta druhá žiadosti/zmluvy o úvere vyplýva, že prijatím a schválením žiadosti zo strany VÚB, a.s. sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH, a.s.. Účinnosť zmluvy bola viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými boli vydanie potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu žalobcovi ako dlžníkovi. Ďalej je tu uvedené, že Obchodné podmienky pre vydávanie a používanie kreditných kariet VÚB, a.s. vydávaných v spolupráci s CFH, a.s. sú súčasťou tejto žiadosti/zmluvy. Z čl. VI. bod 8 žiadosti/zmluvy vyplýva, že žalobca súhlasil s tým, že originál žiadosti/zmluvy bude uložený v spoločnosti CFH, a.s. a vzal na vedomie, že na požiadanie mu bude poskytnutá kópia.

Žalobca v konaní tvrdil, že žiadosť/zmluvu o úvere vyplnil v čl. I. a v čl. III., a takto vyplnenú žiadosť/zmluvu o úvere zaslal žalovanému v zastúpení CFH, a.s..

Žalovaný tento spôsob uzavretia zmluvy o úvere nenamietal, keď vyplnenú žiadosť/zmluvu o úvere podpísal dňa 22.11.2006, žalobca dňa 20.11.2006, čím v zmysle zmluvných dojednaní došlo k uzavretiu zmluvy o úvere.

Žalobca predložil do súdneho konania ďalej Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktoré nadobudli platnosť a účinnosť od 01.01.2006.

Žalobca v konaní tvrdil, že tieto Obchodné podmienky rovnako ako ani zmluvu o úvere nemal vo svojej dispozícii, žalovaný mu zaslal len formulár žiadosti/zmluvy o úvere. Rovnako nemal k dispozícii ani Cenník žalovaného a Sadzobník žalovaného.

Žalovaný v priebehu súdneho konania doložil do súdneho spisu Obchodné podmienky k zmluve o úvere platné a účinné od 01.07.2006.

Medzi stranami sporu bolo sporné, ktoré Obchodné podmienky tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, keď bola sporná i skutočnosť, či žalobca bol oboznámený s Obchodnými podmienkami pri uzavretí zmluvy o úvere.

Medzi stranami sporu nebolo však sporné, že na základe tejto zmluvy o úvere žalovaný vydal žalobcovi platobnú kreditnú kartu. Žalobca v žalobe tvrdil, že ju využíval v rokoch 2007-2012 najmä na nákup spotrebného tovaru. V priebehu súdneho konania zmenil toto tvrdenie s tým, že z výpisu z Pôžičkovej karty Triangel, ktorý vyhotovil samotný žalovaný so stavom ku dňu 27.07.2015 vyplýva, že platobné kreditné karty mu boli vydané aj ďalšie a to dňa 01.10.2008 a dňa 25.09.2012, avšak bez uzatvorenia nových zmlúv, preto zmenil, resp. rozšíril pôvodnú žalobu.

Z výpisu z Pôžičkovej karty Triangel, ktorý bol vyhotovený žalovaným so stavom ku dňu 27.07.2015 a ktorý predložil žalobca k žalobe, a napokon i žalovaný v rámci súdneho konania vyplýva, že žalobca prostredníctvom všetkých týchto troch platobných kreditných kariet vyčerpal finančné prostriedky poskytnuté mu žalovaným v celkovej výške 1.450,78 Eur a vrátil žalovanému finančné prostriedky z tohto čerpania v sume spolu 1.944,35 Eur, ktorú skutočnosť tvrdenu žalobcom žalovaný v konaní nenamietal.

Zmluva o úvere zo dňa 22.11.2006 neobsahuje RPMN, ani úrokovú sadzbu úveru, ani konkrétne poplatky. Výpočet RPMN neobsahujú ani Obchodné podmienky, ktoré predložil žalobca k žalobe a ktoré nadobudli platnosť a účinnosť od 01.01.2006, tento údaj obsahujú Obchodné podmienky, ktoré predložil do súdneho konania žalovaný, a ktoré nadobudli platnosť a účinnosť odo dňa 01.07.2006.

Žalobca do súdneho konania nepredložil žiaden Sadzobník poplatkov, ani Cenník žalovaného, žalovaný predložil Cenník označený ako Produkty vydávané v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s., ktorý nadobudol účinnosť od 01.01.2006 s tvrdením, že tento tvoril tak ako Obchodné podmienky, ktoré nadobudli platnosť a účinnosť dňa 01.07.2006 neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere a to práve v predloženom znení.

Žalobca toto tvrdenie žalovaného rozporoval.

Žalobca ďalej predložil k žalobe vypovedanie zmluvy a vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku zo dňa 02.08.2013, ktorým spoločnosť CFH, a.s. vypovedala zmluvu o úvere č. 0014201516 a vyhlásila okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z kreditnej platobnej karty Triangel, ktorá bola vydaná žalobcovi a to vo výške 859,81 Eur.

Výzvami na úhradu dlhu zo dňa 28.02.2014, zo dňa 04.04.2014 a zo dňa 14.05.2014, tiež zo dňa 14.07.2015 spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Bratislava vyzývala žalobcu na úhradu dlhu zo zmluvy o úvere č. 14201516 a to výzvou zo dňa 28.02.2014 v celkovej výške 1.093,21 Eur (istina 972,90 Eur + príslušenstvo 120,31 Eur), výzvou zo dňa 04.04.2014 na úhradu dlhu v sume 1.123,37 Eur (istina 972,90 Eur + príslušenstvo 150,47 Eur), výzvou zo dňa 14.05.2014 na úhradu dlhu v sume 1.142,31 Eur (istina 972,90 Eur + príslušenstvo 169,41 Eur) a výzvou zo dňa 14.07.2015 na úhradu dlhu v sume 1.419,06 Eur (istina 972,90 Eur + príslušenstvo 456,16 Eur, úhrada 10,- Eur).

Z výsluchu žalobcu ako účastníka konania súd zistil, že žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Triangel mu bola zaslaná poštou od spoločnosti CFH, a.s.. Zrejme cez nejaké inzertné noviny zistil, že spoločnosť Triangel ponúka vydanie kreditných platobných kariet, spočiatku netušil, že ide o VÚB. Je pravdou, že na druhej strane žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Triangel boli Obchodné podmienky. Bol mu predložený len jeden exemplár takejto žiadosti. Potom čo vyplnil žiadosť tak ako je uvedené v žalobe, vyplnenú žiadosť poslal poštou naspäť. Potom ako odoslal vyplnenú žiadosť späť, prišiel mu domov PIN a platobná karta. Platobnú kartu začal využívať. Čerpal cez ňu finančné prostriedky v rôznych výškach na nákup tovaru do domácnosti, ktoré postupne vracal. Každý mesiac mu bol posielaný výpis koľko finančných prostriedkov vyčerpal a koľko zaplatil. Úver splácal formou trvalého príkazu mesačne 18,26 Eur. Tieto peniaze splácal zo svojho osobného účtu. Pamätal si, že mu však nebola vystavená len jedna platobná kreditná karta, ale minimálne dve ďalšie. Či pôvodná karta mala nejakú expiráciu, to netušil. Aj tie ostatné dve karty mu boli doručené poštou. Aj tieto ďalšie dve platobné karty využíval a čerpal cez ne finančné prostriedky, ktoré dopĺňal, a to rovnakým spôsobom ako pri prvej platobnej kreditnej karte. Aj vracaj finančné prostriedky rovnakým spôsobom 18,26 Eur z osobného účtu. Na úver platil splátky pravidelne, avšak v roku 2014 zostal bez práce. Predtým pracoval ako profesionálny vojak. Preto sa zhoršila jeho platobná disciplína. Približne 1 rok bol bez práce. Následne mu začali chodiť „z vymáhačskej spoločnosti Intrum Justitia“ rôzne listiny. Tiež mu boli posielané sms-ky a telefonáty ohľadne splácania dlhu mal niekoľkokrát denne. Tiež mal pocit, že dlžná suma sa zo dňa na deň nehorázne zvyšuje. Žalovaný v súdnom konaní voči nemu však nič nevymáha. Vypovedanie zmluvy a vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku, ktoré listiny pripojil k žalobe mu boli doručené. Vyjadril sa, že možno dlhuje žalovanému nejakých pár eur. Potom, čo vyplnenú žiadosť v podobe formulára zaslal žalovanému, resp. jeho splnomocnenému zástupcovi, nemal vo svojej dispozícii žiaden exemplár žiadosti/zmluvy. K žalobe ju síce pripojil, ale preto, lebo si ju dodatočne k súdnemu konaniu vyžiadal od žalovaného a tento mu ju poskytol. O zmluvu požiadal písomne v mesiaci jún-júl 2015.

Žalobca v súdnej veci podal určovaciu žalobu.

Podľa § 80 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä

- a/ o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho);
- b/ o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva;
- c/ o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Určovacie žaloby majú podľa právnej teórie, ako aj podľa záverov Judikatúry súdov a záverov rozhodovacej praxe súdov opodstatnenie tam, kde je ešte len stav ohrozenia práva a nie už jeho

porušenia. Určovací návrh podľa ustanovenia § 80 písm. c/ O.s.p. má charakter preventívnej ochrany práv, keď musí existovať stav právnej neistoty žalobcu, ktorý má práve určovacia žaloba odstrániť. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je základným procesným predpokladom každej tzv. určovacej žaloby, keď ak súd zistí a vyhodnotí, že na požadovanom určení nie je právny záujem, má to procesný dôsledok zamietnutia žaloby pre nedostatok naliehavého právneho záujmu bez toho, že by súd bol povinný zaoberať sa žalobou vecne. Pokiaľ žalobca podá určovaciu žalobu, musí preukázať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Znamená to, že určovacia žaloba má smerovať k vyriešeniu sporného právneho postavenia účastníkov konania a predovšetkým má odstrániť právnu neistotu v tomto právnom postavení účastníkov konania a súčasne u žalobcu zlepšiť jeho právne postavenie.

Na základe vyššie uvedeného za stavu, že žalobca podal určovaciu žalobu, že všetky plnenia, ktoré mu boli poskytnuté z úverovej karty dňa 01.10.2008 a úverovej karty poskytnutej dňa 25.09.2012 sú plnenia z neplatného právneho úkonu, a že spotrebiteľský úver poskytnutý mu žalovaným na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., č. 0014201516 zo dňa 22.11.2006 je spotrebiteľským úverom bezúročným a bez poplatkov v podobe eventuálneho žalobného petitu, by sa podľa názoru súdu neodstránil stav právnej neistoty účastníkov konania, najmä žalobcu, a ani by sa nezlepšilo jeho právne postavenie, pretože i za stavu, že by súd žalobe vyhovel, nezabránilo by to veriteľovi (žalovanému) z tejto zmluvy domáhať sa vrátenia poskytnutého plnenia s príslušenstvom. Vyriešiť danú otázku možno len v konaní o žalobe na plnenie podľa ustanovenia § 80 písm. b/ O.s.p.. Takúto žalobu môže podať žalobca, ak má za to, že plnil žalovanému viac, než čo podľa práva mal plniť a takúto žalobu môže podať i žalovaný, pokiaľ má za to, že žalobca mu z titulu ním jemu poskytnutých finančných prostriedkov ešte dlhuje nejakú sumu. Tvrdenie žalobcu o jeho neistote vo vzťahu k otázke, koľko ešte žalovanému dlhuje možno riešiť práve v konaní o plnenie. Len týmto žalobca odôvodňoval naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení. V rámci konania žaloby o plnenie súd je oprávnený vyriešiť otázku platnosti právnych úkonov, ako i otázku, či spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným žalobcovi je bezúročným a bez poplatkov. Žalobou tak ako ju žalobca podal v predmetnej veci za predpokladu, že by jej súd vyhovel, by sa žalobca „nedozvedel“, koľko má žalovanému ešte plniť, prípadne, či mu už nemá plniť vôbec, ani to, či plnil nad rámec a v akej výške.

Z vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal tvrdený naliehavý právny záujem na požadovanom určení podľa § 80 písm. c/ O.s.p., a preto súd jeho žalobu ako procesne neprípustnú zamietol bez toho, že by ju posudzoval vecne. Žalobca nepreukázal základný predpoklad určovacej žaloby, a to naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení. Uvedené platí vo vzťahu k obidvom žalobným petitom, ktoré žalobca podal žalobou ako žalobný petit eventuálny. Práve pomer otázok riešených v konaní o plnenie podľa § 80 písm. b/ O.s.p. a v konaní o určení podľa § 80 písm. c/ O.s.p., teda v predmetnom súdnom konaní, v spojitosti s praktickou neschopnosťou žalobcu preukázať, aký by malo mať význam samotné požadované určenie, popri nutnosti vyriešenia rovnakej otázky v spore o plnenie, kde by si ju súd bol povinný vyriešiť ako otázku prejudiciálnu tak viedlo v predmetnej veci súd k záveru spočívajúcemu v neexistencii naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení.

Na tomto závere nič nebráni skutočnosť, že žalobca v konaní vystupuje v právnom postavení spotrebiteľa, keď v tomto smere súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v jeho rozhodnutí sp.zn. 8Cdo 251/2015 zo dňa 16.03.2016, keď v tomto rozhodnutí sa Najvyšší súd SR zaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu pri určení neplatnosti úverovej zmluvy.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalovaný bol v konaní úspešný, navrhol priznať trovy konania, a tieto i vyčíslil v zákonnej lehote. Účelné a preukázané trovy konania žalovaného predstavujú sumu 817,34 Eur, ktorá suma pozostáva z trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú:

a/ prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 20.01.2016- 1 úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/ Vyhlášky, vo výške základnej sadzby 66,00 Eur,

b/ vyjadrenie k žalobe zo dňa 22.02.2016 - 1 úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 13a ods. 1 písm. c/ Vyhlášky, vo výške základnej sadzby 66,00 Eur,

c/ účasť na pojednávaní dňa 26.04.2016 - 1 úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 13a ods. 1 písm. d/ Vyhlášky, vo výške základnej sadzby 66,00 Eur,

d/ účasť na pojednávaní dňa 07.06.2016 - 1 úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 13a ods. 1 písm. d/ Vyhlášky, vo výške základnej sadzby 66,00 Eur

t.j. spolu 264,00 Eur;

II. Náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné a miestne prepravné za nasledovné úkony právnej služby:

- za 4 úkony právnej služby v roku 2016 vo výške á 8,58 €/úkon, t.j. 34,32 Eur (§ 16 ods. 3 Vyhlášky),

t.j. spolu 34,32 Eur;

III. Náhrada za stratu času v zmysle § 17 Vyhlášky za čas strávený cestou do miesta pojednávania konaného na Okresnom súde Zvolen a späť, nasledovne:

- pojednávanie dňa 26.04.2016: časové trvanie cesty na pojednávanie osobným motorovým vozidlom v trvaní spolu 4h (2 hod. cesta do miesta pojednávania z BA do ZV a 2 hod. cesta naspäť), čo znamená 8 polhodín v zmysle § 17 ods. 1 Vyhlášky á 14,30 €/každá aj začatá polhodina, spolu 114,40 Eur,

- pojednávanie dňa 07.06.2016: časové trvanie cesty na pojednávanie osobným motorovým vozidlom v trvaní spolu 4h (2 hod. cesta z miesta pojednávania z BA do ZV a 2 hod. cesta naspäť), čo znamená 8 polhodín v zmysle § 17 ods. 1 Vyhlášky á 14,30 €/každá aj začatá polhodina, spolu 114,40 Eur

t.j. spolu 228,80 Eur;

suma pod I., II. a III. v súčte spolu 527,12 Eur;

IV. Daň z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 Vyhlášky) vo výške 20 %, nakoľko právny zástupca je jej platiteľom (IČ pre DPH: SK2022566546), a to vo výške 105,42 Eur, počítanú zo súčtu trov právneho zastúpenia (odmeny) a náhrad výdavkov za miestne telekomunikačné a prepravné a za stratu času, t.j. zo sumy 527,12 Eur.

V. Náhrada cestovných nákladov:

- cestovné výdavky vynaložené na cestu na a z pojednávania konaného dňa 26.04.2016 spolu vo výške 91,70 Eur vrátane DPH (cesta BA-ZV-BA), - vyúčtovanie cestovných náhrad tvorí prílohu tohto vyčíslenia,

- cestovné výdavky vynaložené na cestu na a z pojednávania konaného dňa 07.06.2016 spolu vo výške 93,10 Eur vrátane DPH (cesta BA-ZV-BA), - vyúčtovanie cestovných náhrad tvorí prílohu tohto vyčíslenia,

t.j. spolu náhrada cestovných nákladov vo výške 184,80 Eur vrátane DPH;

t.j. spolu úkony právnej služby vo výške 817,34 Eur (264,- Eur + 34,32 Eur + 228,80 Eur + 105,42 Eur + 184,80 Eur).

Trovy právneho zastúpenia žalovaného v celkovej výške 817,34 Eur, ktoré sú i celkovými trovami konania žalovaného je žalobca povinný nahradiť žalovanému na účet zastupujúcej Advokátskej kancelárie podľa § 149 ods. 1 O.s.p. vedený v Tatra banka, a.s., číslo účtu: 2622793374/1100 /IBAN SK66 1100 0000 0026 2279 3374/ a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov (ďalej len vyššie uvedené ako „vyhláška“).

Na záver súd ešte dodáva, že žalobca je síce v konaní zastúpený advokátom na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci Banská Bystrica zo dňa 06.10.2015 sp.zn.: 5N 8957/2015-KaBB, Rz.: 62281/2015, ktorým rozhodnutím bol žalobcovi priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci s finančnou účasťou vo výške 40,- Eur, avšak súd nevidel dôvod v danej veci pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať, keď súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a

dôkazy uplatniť. V súdnej veci žalobca neuviedol všetky skutočnosti pri podaní pôvodnej žaloby, hoci tak mohol vykonať, pretože mal k dispozícii všetky listinné dôkazy, o ktoré oprel i zmenenú žalobu, žiadne iné dôkazy okrem tých, ktoré podal k pôvodnej žalobe pokiaľ ide o listinné dôkazy nedoplnil, tiež žalobca je riadne zamestnaný, ako sám uviedol, jeho príjem priemerne mesačne činí 540,- Eur netto. Žalobca teda má pravidelný mesačný príjem, keď aj túto skutočnosť súd zohľadnil pritom, že nevyužil aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o nároku žalovaného na trovy konania. Ďalej súd prihliadol na to, že obdobný spor nie je ojedinelý, žalobca v obdobných veciach vedie súdne konanie pod sp.zn. 15C/175/2014, sp.zn. 18C/404/2015, sp.zn. 14C/194/2014 pred Okresným súdom Zvolen, a viedol obdobné spory v konaní pred Okresným súdom Zvolen sp.zn. 10C/188/2014, sp.zn. 11C/192/2014, a spory o zrušenie rozhodcovských rozsudkov pred Okresným súdom Zvolen pod sp.zn. 12C/32/2015, sp.zn. 14C/33/2015, keď zo všetkých týchto súdnych konaní súd má za to, že žalobca pri uzatváraní zmlúv o úvere s rôznymi spoločnosťami nepostupuje, resp. nepostupoval s náležitou starostlivosťou „spotrebiteľa“, čo súd tiež zohľadnil pri rozhodovaní o trovách konania v súdnej veci. Aj uvedená skutočnosť ho viedla k vylúčeniu aplikácie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. o trovách konania účastníkov v predmetnej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav

9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali

10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)